

Asia: VN/4818/2024

Lausuntopyyntö; luonnos hallituksen esitykseksi pankki- ja maksutilien valvontajärjestelmästä annetun lain muuttamisesta ja eräksi siihen liittyviksi laiksi

Lausunnonantajan lausunto

Voitte kirjoittaa lausuntonne alla olevaan tekstikenttään

Suomen Asianajajaliitto (jäljempänä ”Asianajajaliitto”) kiittää mahdollisuudesta lausua luonnoksesta hallituksen esitykseksi pankki- ja maksutilien valvontajärjestelmästä annetun lain muuttamiseksi ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi.

Yhtenä Asianajajaliiton sääntömääräisenä tehtävänä on seurata oikeuskehitystä maassa ja lausuntoja antamalla sekä aloitteita tekemällä tarjota kokemuksensa yhteiskunnan käytettäväksi. Asianajajaliiton oikeuspoliittisen työn lähtökohta on oikeusvaltion turvaaminen. Lausunnoissaan Asianajajaliitto pyrkii painottamaan oikeusvaltioperiaatteen toteutumiseen, oikeusturvaan sekä oikeuden saavutettavuuteen, perus ja ihmisoikeuksien sekä asianajajakunnan itsenäisyyden ja riippumattomuuden turvaamiseen liittyviä näkökulmia. Pyydettyä lausuntona Asianajajaliitto esittää seuraavaa.

Lakiehdotus pankki- ja maksutilien valvontajärjestelmästä

Hallituksen esitysluonnos perustuu sisäministeriön 6.3.2024 asettamaan lainsäädäntöhankkeeseen, jonka työryhmän tehtävänä oli laatia hallituksen esitys tilitapahtumatietojen kyselymahdollisuuden lisäämisestä pankki- ja maksutilien valvontajärjestelmään.

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi pankki- ja maksutilien valvontajärjestelmästä annettua lakia kansallisista muutostarpeista johtuen. Tällä hetkellä pankki- ja maksutilien valvontajärjestelmästä on

mahdollista saada viidennessä rahanpesudirektiivissä säädetyt tiedot, eli asiakkuutta koskevat tiedot, mutta ei tilitapahtumatietoja. Esityksessä ehdotetaan, että toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oikeus tehdä pankki- ja maksutilien valvontajärjestelmän kautta myös saldo- ja tilitapahtumatietoja koskevia kyselyjä.

Esityksessä ei ehdoteta viranomaisille uusia toimivaltuuksia, vaan tarkoituksena on, että eräät viranomaiset, joilla on lainmukainen oikeus saada tehtävänsä hoitamiseksi saldo- ja tilitapahtumatietoja ja jotka ovat oikeutettuja käyttämään pankki- ja maksutilien valvontajärjestelmään voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti, voisivat jatkossa selvittää pankki- ja maksutilien valvontajärjestelmässä myös saldo- ja tilitapahtumatietoja.

Koska saldo- ja tilitapahtumatiedot eroavat tiedon käsittelytavaltaan ja oikeusperustaltaan viidennen rahanpesudirektiivin täytäntöönpantavaksi rakennetusta pankki- ja maksutilien valvontajärjestelmän pankkitilirekisteristä ja automatisoidusta tiedonhakupankki- ja maksutilien valvontajärjestelmästä, esityksessä ehdotetaan, että pankki- ja maksutilien valvontajärjestelmän sisälle rakennetaan erillinen toiminnallisuus saldo- ja tilitapahtumatietojen välittämiseen. Siten pankki- ja maksutilien valvontajärjestelmä tulisi nähdä eräänlaisena kattojärjestelmänä tai teknisenä kehikkona, jonka sisällä olisi voimassa olevan lain mukainen, viidennen rahanpesudirektiivin edellyttämä automatisoitu keskitetty tilitietoja sisältävä järjestelmä, jonka rinnalle tuotaisiin uusi keskitetty sähköinen saldo- ja tilitapahtumatietoja välittävä järjestelmä.

Pankki- ja maksutilien valvontajärjestelmästä on laadittu vuonna 2017 arviomuistio. Asianajajaliitto on 27.6.2017 antanut lausunnon pankki- ja maksutilijärjestelmän uudistamishanketta koskevasta arviomuistiosta ja viittaa myös tässä yhteydessä tuolloin annettuun lausuntoon.

Asianajajan ja tämän päämiehen välinen luottamuksellinen suhde on tunnustettu pankki- ja maksutilien valvontajärjestelmästä annetun laissa (571/2019, 26.4.2019). Pankki- ja maksutilien tiedonhakupankki- ja maksutilien valvontajärjestelmää koskevan 4 §:n 4 momentin mukaan asianajajan asiakasvaratiliin yhteyteen on merkittävä nimenomainen tieto siitä, että pankki- tai maksutili on asianajajan asiakasvarojen tili, jota koskee asianajajan salassapitovelvollisuus. Tietoja asiakasvaratileistä ei saa luovuttaa tiedonhakupankki- ja maksutilien valvontajärjestelmän kautta, vaan ainoastaan tiedon siitä, että kyseessä on asianajajan asiakasvaratili sekä minkä asianajajan asiakasvaratili on kyseessä.

Esityksessä säännökset keskitetystä sähköisestä saldo- ja tilitapahtumajärjestelmästä on lisätty lain 17 a–h §:iin. Asianajajaliitto katsoo, että esityksessä saldo- ja tilitapahtumien luovuttamista koskevissa säännöksissä ei ole asianmukaisesti huomioitu asianajajan asiakasvarojen tiliä koskevaa salassapitovelvollisuutta, kuten on tehty edellä todetulla tavalla pankki- ja maksutilien tiedonhakupankki- ja maksutilien valvontajärjestelmää koskevassa 4 §:ssä.

Esityksen keskeiset ongelmakohdat

Asianajaliitto vastustaa hallituksen esityksen luonnoksessa tarkoitettuja sähköisiä saldo- ja tilitapahtumajärjestelmiä siltä osin, kuin ne koskevat asianajajan asiakasvaratilejä. Asianajajan asiakasvaratilien tietojen saattaminen viranomaisten saataville sähköisten saldo- ja tilitapahtumajärjestelmien kautta tarkoittaa käytännössä asianajajan laissa säädetyn salassapitovelvollisuuden sekä todistamiskiellon murtamista.

Rikoksen esitutkintaa suorittavilla viranomaisilla on laissa säädettyissä erityistilanteissa oikeus saada tietoja asianajajan asiakasvaratilien tilitapahtumista. Muilla esityksessä mainituilla viranomaisilla ei ole niitä koskevien erityislakien nojalla eikä nytkään käsiteltävänä olevan esityksen nojalla oikeutta saada tietoja asianajajan asiakasvaratileistä. Asianajaliitto lähtee siitä, että viranomaisten oikeuteen saada tietoja asiakasvaratili- ja pankkitietojen osalta tulee noudattaa samoja periaatteita kuin mitä noudatetaan, kun kysymys on esitutkintaviranomaisten oikeudesta saada tällaisia tietoja. Jos asianajajalta pyydetään tietoja asianajajan hallussa olevista asiakkaan tileistä, asiakirjoista tai muusta asianajosalaisuuden alaisesta materiaalista, asianajajan tulee kieltäytyä niitä antamasta tai todistamasta OK 17 luvun, esitutkintalain ja pakkokeinolain jäljempänä kuvattujen säännösten nojalla.

Asianajaliitto toteaa, että lakiehdotuksessa mainittujen viranomaisten tiedonsaantioikeus ei voi olla laajempi kuin esitutkintaviranomaisten esitutkinta- ja pakkokeinolaissa säädetyt yleiset valtuudet. Tässä yhteydessä Asianajaliitto huomauttaa lisäksi, että osa asiakasvaratileillä olevista varoista voi liittyä sellaisiin toimeksiantoihin ja oikeustoimiin, jotka eivät edes kuulu rahanpesulain soveltamisalan piiriin.

Asianajosalaisuuden suoja

Asianajaliitto pitää ehdottoman välttämättömänä, että hallituksen esityksessä tulee selkeästi esille asianajajien erityisasema ja salassapitovelvollisuus. Asianajajille on laissa säädetty velvollisuus asianajosalaisuuksien säilyttämiseen. Kyseessä on asiakkaan ja asianajajan välinen luottamuksen suoja, joka on säädetty asiakkaan turvaksi. Asianajajia koskeva salassapitovelvollisuus on tunnistettu rahanpesulain voimaansaattamisesta annetussa lakivaliokunnan mietinnössä (LaVL 3/2017 vp). Lisäksi siihen on kiinnitetty huomiota perustuslakivaliokunnan käytännössä, mikäli sen suojaan on lainsäädäntöesityksellä puututtu (ks. PeVL 13/2019 vp).

Asianajajan salassapitovelvollisuus turvaa päämiehen mahdollisuuksia puolustautua oikeudenkäynnissä ja luo samalla muutoinkin edellytyksiä oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin toteutumiselle. Euroopan ihmisoikeustuomioistuin on todennut, että asianajajan

ammattisalaisuuden murtaminen saattaa vaikuttaa lainkäyttötoimintaan laajemminkin ja loukata näin Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklassa turvattuja oikeuksia.

Mitkään viranomaiset, eivät edes esitutkintaviranomaiset, voi automaattisella tietojenhauulla saada tietoja asianajajan hallussa olevista asiakasvaratileistä tai niiden tilitapahtumista. Tilanteissa, joissa asianajajan salassapitovelvollisuutta ei voida rikkoa edes pakkokeinoilla, suoja ei voida rikkoa muillakaan tavoilla.

Perustuslakivaliokunta on kiinnittänyt huomiota asianajosalaisuuteen ja asianajajia koskevaan poikkeukseen tietojensaanti- ja tarkastusoikeudesta mm. antamassaan lausunnossa hallituksen edistyksestä eduskunnalle laeiksi sähkö- ja maakaasumarkkinoiden valvonnasta annetun lain, Energiavirastosta annetun lain 1 ja 4 §:n sekä Finanssivalvonnasta annetun lain 71 §:n muuttamisesta (PeVL 15/2014 vp – HE 50/2014 vp). Valiokunta on pitänyt tiedonsaantirajoitusta perustuslain 21 §:n 2 momenttiin ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklaan kiinnittyvän oikeuden neuvotella luottamuksellisesti oikeusavustajansa kanssa kannalta merkityksellisenä (PeVL 28/2008 vp, s. 3).

Asianajosalaisuuden suoja perusoikeusliityntäisenä oikeutena on tunnustettu myös unionin tuomioistuimen sekä Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännössä. Esimerkiksi raportoitavia järjestelyjä verotuksen alalla koskevan ns. DAC-6-direktiivin soveltamista koskevassa ratkaisussaan C-694/20 (Orde van Vlaamse Balies ym.) Euroopan unionin tuomioistuin totesi, että asianajajien ilmoitusvelvollisuus ei ole välttämätön ja sillä loukataan näin ollen asianajajan ja hänen asiakkaansa välisen yhteydenpidon kunnioittamista koskevaa oikeutta. Tuomioistuin piti EIT:n oikeuskäytännön mukaan selvänä, että asianajosalaisuus nauttii normaalia EIS:n 8 (1) artiklan suojaa vahvempaa suojaa. Tuomioistuin totesi lisäksi, että perusoikeuskirjan 7 artiklan takaaman asianajosalaisuuden suojan piiriin kuuluu puolustautumistoimien lisäksi myös muu oikeudellinen neuvonanto, sekä sisältönsä että olemassaolonsa puolesta. Täten tuomioistuin katsoi ratkaisussaan, että ”Asiakkaiden on poikkeuksellisia tilanteita lukuun ottamatta voitava perustellusti luottaa siihen, ettei heidän asianajajansa paljasta ilman heidän suostumustaan kenellekään sitä, että he ovat pyytäneet häneltä neuvoja”.

Euroopan ihmisoikeustuomioistuin totesi (Sommer v. Germany) tapauksessa yksimielisesti, että asianajajan pankkitilin tutkimisella loukattiin oikeutta ammatilliseen luottamuksellisuuteen ja yksityiselämään. Asiassa syyttäväviranomaisen pyyntö tarkastaa asianajajan tilit oli tehty järjestäytynyttä petosta koskevan rikostutkinnan yhteydessä. Yksi epäillyistä oli ollut asianajajan asiakas. Asianajaja valitti EIT:hen, että Saksan viranomaiset olivat oikeudettomasti keränneet, tallentaneet ja luovuttaneet hänen yrityksensä tilitietoja ja samalla paljastaneet hänen asiakkaidensa tietoja.

EIT totesi ratkaisussaan, että asianajajan pankkitilin tarkastus oli ollut suhteeton, etenkin kun otettiin huomioon alhainen kynnyks, jolla tilit oli voitu Saksan lain mukaan tarkastaa. Lainsäädäntö oli mahdollistanut toimenpiteiden toteuttamisen heti, kun rikosta epäiltiin. Huomioitavaa oli myös syyttäväviranomaisten laaja tietojensaantioikeus, joka oli ollut voimassa rajoitetun ajan, ja se oli

kattanut kaikki tiedot asianajajan yrityksen pankkitilistä ja sen tilitapahtumista. Huomiota kiinnitettiin myös asianajajan henkilökohtaisten tietojen paljastumiseen ja niiden jatkuvaan tallentamiseen etenkin, kun asianmukaiset prosessuaaliset oikeussuojakeinot olivat puuttuneet. Tapauksessa oli rikottu Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artiklaa.

Asianajajaa koskeva salassapitovelvollisuus on tunnustettu myös kansallisessa oikeuskäytännössä. Korkein oikeus on ratkaisussaan KKO 2011:19 tulkinnut asianajajan yleistä salassapitovelvollisuutta. Asiassa olivat vastakkain konkurssipesän pesänhoitajan konkurssilain (120/2004) 8 luvun 9 §:n mukainen tietojensaantioikeus ja asianajajan salassapitovelvollisuus. Kysymys oli siitä, oliko asianajajan asiakkaan konkurssipesän pesänhoitajalla oikeus saada asianajajalta tietoja asianajajan asiakkaaseensa kohdistamasta laskutuksesta ja laskujen maksamisesta. Korkein oikeus päätyi siihen, että asianajajan salassapitovelvollisuus esti vaadittujen tietojen luovuttamisen.

Korkein oikeus totesi perusteluissaan muun muassa seuraavaa: Kysymyksessä olevan asianajajatoimiston asianajajat ovat avustaneet X:ää ainakin rikosasiassa, jossa X on tuomittu rangaistukseen kavallusrikoksesta. X:llä on ollut Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklan 3 kappaleen c-kohdan mukainen oikeus puolustautua itse valitsemansa oikeudenkäyntiavustajan välityksellä. Oikeudenkäyntiavun saaminen on edellyttänyt asianajopalkkioiden maksamista, mikä käytännössä tapahtuu pankkiyhteyksiä käyttämällä. Tieto pankkiyhteyksistä saattaa edistää maksajan omaisuuden jäljittämistä. Jos asianajajatoimistot olisivat velvollisia antamaan tiedot asiakkaansa pankkiyhteyksistä, pelko omaisuuden paljastumisesta vaikeuttaisi tällaisessa tapauksessa turvautumista oikeudenkäyntiavustajaan tai saattaisi estää sen kokonaan.

Asianajajan salassapito- ja todistamiskieltovelvollisuus

Esityksessä ei ole huomioitu asianajajan asiakasvaratilejä, jotka kuuluvat asianajajan salassapitovelvollisuuden piiriin. Perustuslakivaliokunnan kannanottoa pankkisalaisuuden ja yksityiselämän suojan suhteesta ei voida laajentaa koskemaan asianajajien asiakasvaratilejä, joiden osalta viranomaisten tietojensaantia rajoittaa asianajajan salassapito- ja todistamiskielto, josta on säädetty asianajajalain 5 c §:ssä, OK 17 luvun 13 ja 9 §:ssä, esitutkintalain 7 luvun 8 §:ssä sekä pakkokeinolain 7 luvun 3 §:ssä.

Asianajajalaki 5 c §

Asianajajalain 5 c §:n nojalla asianajaja tai hänen apulaisensa ei saa luvattomasti ilmaista sellaista yksityisen tai perheen salaisuutta taikka liike- tai ammattisalaisuutta, josta hän tehtävässään on saanut tiedon.

Rangaistus edellä mainitun salassapitovelvollisuuden rikkomisesta tuomitaan rikoslain 38 luvun 1 tai 2 §:n mukaan, jollei teosta muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta.

Oikeudenkäymiskaari 17 luku 13 §

OK 17 luvun 13 §:n mukaan oikeudenkäyntiasiamies tai -avustaja taikka tulkki ei saa luvattomasti todistaa siitä, mitä hän on saanut tietää:

- 1) hoitaessaan oikeudenkäyntiin liittyvää tehtävää;
- 2) antaessaan oikeudellista neuvontaa päämiehen oikeudellisesta asemasta esitutkinnassa tai muussa oikeudenkäyntiä edeltävässä käsittelyvaiheessa;
- 3) antaessaan oikeudellista neuvontaa oikeudenkäynnin käynnistämiseksi tai sen välttämiseksi.

Tuomioistuin voi velvoittaa muun 13 §:n 1 momentissa tarkoitetun henkilön kuin rikosasian vastaajan oikeudenkäyntiasiamiehen, oikeudenkäyntiavustajan tai tulkin todistamaan, jos syyttäjä ajaa syytettä rikoksesta, josta säädetty ankarin rangaistus on vähintään kuusi vuotta vankeutta.

Asianajaja tai luvan saaneista oikeudenkäyntiavustajista annetussa laissa tarkoitettu oikeudenkäyntiavustaja taikka julkinen oikeusavustaja ei saa luvattomasti todistaa yksityisen tai perheen salaisuudesta tai liike- tai ammattisalaisuudesta, josta hän on muussa kuin 1 momentissa tarkoitetussa tehtävässään saanut tiedon. Tuomioistuin voi kuitenkin velvoittaa henkilön todistamaan, jos syyttäjä ajaa syytettä rikoksesta, josta säädetty ankarin rangaistus on vähintään kuusi vuotta vankeutta, tai jos erittäin tärkeät syyt ottaen huomioon asian laatu, todisteen merkitys asian ratkaisemisen kan-nalta ja seuraukset sen esittämisestä sekä muut olosuhteet sitä vaativat.

Oikeudenkäymiskaari 17 luku 9 §

Asianajajan velvollisuudesta luovuttaa asiakirja käytettäväksi todisteena on säädetty OK 17 luvun 9 §:ssä. Säännöksen mukaan sillä, jolla on tuomioistuimessa kuulusteltaessa asianosaisena todistelutarkoituksessa, todistajana tai asiantuntijana velvollisuus tai oikeus kieltäytyä todistamasta, ei ole velvollisuutta luovuttaa esinettä tai asiakirjaa käytettäväksi todisteena taikka sallia katselmuksen toimittamista näytön hankkimiseksi salassa pidettävästä tai vaitiolo-oikeuden alaisesta tiedosta.

Esitutkintalaki 7 luku 8 §

Esitutkintalain 7 luvun 8 §:n mukaan todistajan on totuudenmukaisesti ja mitään salaamatta ilmaistava, mitä hän tietää tutkittavasta asiasta. Jos hän kuitenkin olisi tutkittavaa rikosta koskevassa oikeudenkäynnissä oikeudenkäymiskaaren 17 luvun 10–14 §:n 16–21 §:n taikka 22 §:n 1 ja 2 momentin nojalla oikeutettu tai velvollinen kieltäytymään todistamasta, hän on vastaavasti oikeutettu tai velvollinen siihen myös esitutkinnassa.

Esitutkintalain 7 luvun 8 §:n 3 momentin mukaan todistaja on velvollinen myös esittämään hallussaan olevan, esitutkinnan kannalta merkityksellisen asiakirjan tai muun todistusaineiston, jos se voitaisiin pakkokeinolain 7 luvun 1 §:n mukaan takavarikoida eikä takavarikoimiselle ole mainitun luvun 3 §:ssä säädettyä estettä.

Pakkokeinolaki 7 luku 3 §

Pakkokeinolain 7 luvun 3 §:n mukaan asiakirjaa tai muuta 1 §:ssä tarkoitettua kohdetta ei saa takavarikoida eikä jäljentää, jos se sisältää tietoa, josta oikeudenkäymiskaaren 17 luvun 10–14, 16, 20 tai 21 §: n nojalla on velvollisuus tai oikeus kieltäytyä todistamasta.

Jos salassapitovelvollisuus tai -oikeus perustuu oikeudenkäymiskaaren 17 luvun 11 §:n 2 tai 3 momenttiin tai 13, 14, 16 tai 20 §:iin, edellytyksenä kiellolle 1 momentissa säädetyn lisäksi on, että kohde on mainitussa lainkohdassa tarkoitettun henkilön tai häneen mainitun luvun 22 §:n 2 momentissa tarkoitettussa suhteessa olevan henkilön hallussa taikka sen hallussa, jonka hyväksi salassapitovelvollisuus tai -oikeus on säädetty.

On huomattava, että tilanteessa, jossa asianajaja on itse rikoksesta epäiltynä, noudatetaan normaaleja rikosprosessin sääntöjä. Kuitenkin tilanteissa, joissa asianajajatoimistoon tehdään esimerkiksi rikostutkintaan liittyvää etsintää, on etsinnässä aina läsnä nk. etsintävaltuutettu, jonka tehtävänä on huolehtia, etteivät esitutkintaviranomaiset etsinnän yhteydessä tutki sellaisia asianajosalaisuuden piiriin kuuluvia tietoja, jotka eivät kuulu kyseessä olevaan rikostutkintaan. Näin on haluttu varmistua siitä, että asianajajan asiakkaiden asianajosalaisuuden piiriin kuuluvat tiedot pidetään salassa.

Asianajajan asiakasvaratilit

Asianajajan asiakasvaratilit kuuluvat asianajajan salassapitovelvollisuuden piiriin. Asiakasvaroja ovat asianajajan tai hänen toimistonsa hallussa olevat muille kuin asianajajalle tai hänen toimistolleen kuuluvat raha- ja muut varat. Asiakasvaroja ovat esimerkiksi ne varat, jotka asianajaja on saanut tietyissä tehtävissä asiakkaansa puolesta joko kolmannelle suoritettavaksi tai muulla tavoin käytettäväksi. Asiakasvaroja ovat niin ikään rahavarat, arvopaperit ja -osuudet sekä

varallisuusarvoiset esineet, jotka asianajaja on vastaanottanut kolmannelta asiakkaansa lukuun ja asiakkaalle tilitettäväksi taikka asiakkaan lukuun säilytettäväksi samoin kuin asianajajan määräyksenvaraista tehtävää hoitaessaan saamat varat.

Asianajajaliitto on vahvistanut asianajajien asiakasvarojen hoitoa koskevan ohjeen. Asianajaja on velvollinen pitämään asiakasvarat erillään omista ja toimistonsa varoista. Asiakasvarojen tilillä saa pitää vain asiakasvaroja. Asiakasvarojen tilistä on tehtävä pankille nimenomainen ja ulospäin (esim. tiliotteesta) näkyvä ilmoitus siitä, että tilillä olevat rahavarat eivät ole asianajotoimiston omaisuutta. Asianajajaliitto valvoo tarkastuksin asianajajien asiakasvarojen hoidon sääntelymukaisuutta.

Lopuksi

Asianajajaliitto pitää lähtökohtaisesti hyvänä teknisenä ratkaisuna ehdotusta sähköisen saldo- ja tilitapahtumajärjestelmän perustamisesta.

Järjestelmässä on kuitenkin turvattava asianajajien asiakasvaratilien salassapitovelvollisuus. Asianajajaliitto edellyttää, että viranomaiset eivät sähköisen rajapinnan kautta pysty lainkaan saamaan tilitapahtuma- eikä muitakaan tietoja asiakasvaratileiksi merkityiltä tileiltä, vaan viranomaisten tulee kääntyä tilin haltijana toimivan asianajajan puoleen asiakasvaratilin tilitapahtumien selvittämiseksi.

Asianajajaliitto suhtautuu erittäin vakavasti asiaan ja katsoo, että asianajajien asiakkaiden oikeusturvaa vaarannetaan vakavasti, mikäli viranomaiset asiakkaiden tietämättä ja luvatta hakevat ja saavat salassa pidettäviä tietoja, vaikka asianajajan asiakasta ei edes epäiltäisi mistään rikoksesta tai tiedonhaun kohteena ei edes ole kyseinen asiakas (ylimääräinen tieto).

Enne Heidi
Suomen Asianajajaliitto